

סטודנטים

במה שונה

הסטודנט מחנווני?

פערת-רוחות פרצה באוניברסיטת

תל-אביב, בעקבות הצבת

פסל של תומרקין בקמפוס

מחאות וקצף — היו התגובה הראי שונה בקרב הסטודנטים של אוניברסיטת תל-אביב, על פיסלו החדש של יגאל תר-מרקין, התרחשות סביבתית. ההתנגדות לתקיעת פסל הביטון והמתכת האולטרה-מודרני ברחבת הדשא המרכזית של ה-קמפוס הגיעה, בין כמה, לתוכנית

פרברג, זה הסותר משולן הפולנים שמכיר אותך. היא רצתה שהוא יעיד נגדך אבל גורן. אבל ליעקלה זה לא היה נעים. בכל זאת הוא קצת חבר שלך. אז היא שימנה אותו. והוא שידך אותה לאריה שטיינברג. וזה הלך לגורן, ועשה את הנבלה! לגרשון קשה עדיין להשתחרר מפרשת המישפט הראשון בבית-הדין הרבני כי פתח-קוזה, בו ביקשה חווה לנגר להכי ריז על נישואיה לבורוקובסקי כבלתי-חופסים בשל היותו גוי. הוא מספר: "בר-אוננים שלי אני שמעתי שהרבי אומר לה: את זונה. ואח שלה, שהיה יהודי דתי מאוד מאוד, שאל אותה, איך את יכולה להגיד שהוא גוי אחרי שהתחתנת איתו? 300 לירות היא רצתה לתת לי בשביל ללכלך אותו. איך אני יכול להגיד שהוא גוי — אם סיגריה בשבת הוא לא נותן לי לעשן?" פונה גרשון לטובבים.

באמת

מת

"אין דבר", מרגיע דוקא בורוקובסקי את הסנייט, "עכשיו יבוא גורן מן ויספר על הבר-מיצות שעשיתי לבנים שלי, על השבתות ששמרתי, על הכל. גורן אה את הפרצוף של גורן אחרי כל זה!" "אני לא מבינה", קוטעת אותו אשתו בהתרגשות, "לספר עליו שהוא אוכל חזירי! בעד שקר כזה, אם יש אלוהים בשמיים, השטיינברג הזה היה צריך להיות באמת מת, ולא רק במודעות בעיתונים." הרי בעלי לא אוכל כבר בשר שנים על שנים. הקיבה שלו בקושי לוקחת קצת תפוחי-אדמה מבושלים וכרוכב. איך אנשים יכור לים להיות חיות כאלה?"

גרשון, שחזר לפני חצי שנה מארבע שנות עבודה בטחונות באבורודס, ומר-עסק כיום כעובד חברת השמירה באיורר ביטחוני חסוי, קם ממקומו בהתרגשות: "כשיהיה המישפט, במהרה בימינו, נגד הנבלה הגדולה שגורן עשה, אני מבטיח שאני עולה אל השופט ואומר לו: "אדור-ני גם אני גוי! בדיוק כמו בורוקובסקי! אני לא מפחד מכלום. לא מגורן ולא מ-שמורן!"

"ב-45, כשהייתי עוד בחיפה, קצין אחד מהמישטרה שעבדתי איתו, בלסקי ימח-שמוי, אמר לי גוי. הכנסתי אותו חודש לבית-החולים. הנה! בידים האלה! אחר כך במישפט סיפרתי הכל לשופט. אמרתי לו: אדוני, החתיכה שלקחו, להחזיר לא יכולים. אז למה אני גוי? "השופט ביקש ממני סליחה, נתן פקוד-דה בבלסקי לתת לי גם סליחה. "אני עושה אותו דבר עם גורן!"

"כאילו הרגתי

מישהו"

בורוקובסקי מנסה להרגיע את ידי-דו הניסער: "עווב את גורן. מה לי ולגורן? אני לא צריך ממנו כלום. שילך ל...". הוא נחנק, ומפנה את ראשו. "ככה הוא כל היום. כבר ארבע שבו-עות", לוחשת אשתו, "חודש שלא מפסיק לבכות." ובבתי-אחת היא מרימה את קולה לצעקה כמעט: "אני השונאה הכי גדולה של הרב גורן! אני מקווה שישרף ויקבר חיים, בשביל כל מה שהוא עושה לנו יום-יום. המישים שנה יהודי. שתי חתו-נות ברבנות — יהודי. גט ברבנות — יהודי. ועכשיו לפני הקבר, אחרי שכל החיים שלו חי וסבל בישראל — גוי! טפו עלינו, היהודים, אם אלה הרבנים שלנו!" יורקת היהודיה הכשרה רווח בורוקובסקי.

בשקט משמרתה, ממלמל בורוקובסקי אל הנקודה הרחוקה שמאחורי הקיר: "הם נפלו עלי כאילו שהרגתי מישהו. כמו חייה אני עכשיו. סגור כל היום מאחורי התריסים. אף אחד לא רואה אותי. אף אחד לא מבין עבודה. 41 שנה בארץ. שמונה ימים לפני חנוכה באתי, ואיפה אני עכשיו? חי במיטח-לאומי. "רק לבכות כל היום, זה מה שנשאר לי..."

בידיעות אחרונות (24.11.72) ב-ידיעה על פרישת הממזרים, פורסם כא-לו אריה שטיינברג נפטר. בתגובה, איים שטיינברג בנקיטת אמצעים נגד מיתון בלא-יעת.

12 א 21 א ספורט טוטו - 12 א 21 א השבוע מינימום פרס ראשון: רבע מיליון ל"י * * * מינימום כלל הפרסים: חצי מיליון ל"י עשה לך מנהג קבוע - מלא טוטו כל שבוע!

פסל המריבה הרט הטיביה

להפריע לעבודה. אחרים ביקשו להור-ציא צו על-תנאי להפסקת העבודה. והיו כאלה שפנו בתחינה לאיש, שהחליט על הצבת הפסל בקמפוס — ראשון מבין שלו-שה, שיפארו את קריית האוניברסיטה. האיש הוא הפרופסור משה (הפרופסור החטוף) לזר, העומד בראש הוועדה לקיי-שוט האוניברסיטה.

תופעה אחרת. כיום, משתהה כל העובר ליד הפסל החדש. משתהה ומגיב. בחיוך ובשלילה. על הרוב — בשלילה. השלילה מתייחסת גם לתופעה אחרת: "האם יש חוקה למר תומרקין — בעוד פסלים אחרים נידחו, כאשר הציעו להציב מיצירותיהם בחצר המוסד?" שואלים סטור-דנטים המעורים בנושא. "שמותיהם של אמנים כמו דנציגר, כום, שטולנדר, ליפ-שיץ ואחרים — אינם מוכרים לפרופסור לזר. משום מה, הוא העדיף את יצירתו של תומרקין. והיה גם הפוסק היחיד."

אדריכלי הנוף, צור ויהלום שנתבקשו להביע דעתם בנושא, טענו כי התוצאה של הצבת הפסל איננה אלא "הרט של הסביבה, הנימוס, ההגינות והאתיקה ה-מקצועית. יש לחייב את האחראים להק-מת הפסל, לשלף בהחלטות לשינוי פני האוניברסיטה גם את הארכיטקט דן איתן, שנטל חלק בתיכנון המיבנים."

צל בנותי, האמן עצמו הגיב: "הפסל נועד להטיל צל, ולשמש מקום מושב ורי-כזו על הדשא. כך שהמבט על החתיכות היושבות והחולפות, ממילפסים שונים, יהיה מעניין הרבה יותר."

אשר למידת הבנת הסטודנטים, אשר מת-חו ביקורת על הצבת האובייקט במרכז הדשא, אמר תומרקין: "אנו חיים בחברה אגואיסטית, קרתנית, בעלת עקרונות חסרי-אחיות במציאות. האמן מבטא צור-רות, חירות קיימת — אבל לא סומכים על האמן, איני דורש מהם הרבה הבנה — רק קרדיט. במה הם שונים בעצם מן-החנוני שממול?"

עצרת היובל 25 שנה להרס איקריח ובידעם. עצרת תפילה והזדהות, בהשתתפות הארכיבישוף יוסוף ראיה ומשלחות מטעם הוועדים המקומיים למען עקורי איקרית ובירעם מכל הארץ. תתקיים כיום שבת 23.12.72. נפגשים באיקרית בשעה 11.00 לפנה"צ ובכפר בירעם בשעה 2.00 אחה"צ. אזרחים שוחרי חופש וצדק מוזמנים. הוועד היוזם הארצי למען עקורי איקרית ובירעם

ספרות יפה שאתה יודע! ואתה יודע! איתך תהיה